

«Лиш боротись — значить жити!»

Іван Франко

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська думка

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 29-30 (14338-14339), 11 КВІТНЯ 2025 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

Любов до музики та вдячність за науку

У циклі ювілейних заходів до 105-річчя Білоцерківської школи мистецтв № 1 імені Юрія Павленка відбулася творча зустріч з педагогом, завідувачою відділом сольного співу, композитором, заслуженим діячем мистецтв України, почесною громадянкою міста, лауреатом міської літературно-мистецької премії ім. Нечуя-Левицького та обласної музичної премії, ім'я якої занесене до біографічного словника «Жінки України», ТАМАРОЮ ПАВЛЕНКО.

Вітаючи Тамару Павлівну з 85-річчям, начальник управління культури і туризму міської ради, її випускниця Юлія Ковальська зауважила, що викладачка не тільки навчала своїх вихованців музичним дисциплінам, а й любити свою Україну, пишатися рідним містом, поважати думку одне одного. Від імені секретаря Білоцерківської міської ради Володимира Вовкотруба Тамарі Павленко була вручена Грамота міської ради та її виконавчого комітету – за багаторічну сумлінну працю, високу професійність, невичерпну енергію і вагомий внесок у розвиток музичного мистецтва, культурний розвиток Київщини та з нагоди творчого вечора.

Тамара Павлівна пишається здобутками своїх дітей. Донька ювілярки, Леся Крижешевська, – заслужений

Наприкінці заходу зі словами вдячності до присутніх звернулася Тамара Павленко. Вона знайшла тепле слово для кожного, хто прийшов її привітати, поділилася цікавими історіями з дитинства своїх випускників, які в цей день вітали піснями, квітами та вдячними словами свою музичну «маму».

ДЛЯ ДОВІДКИ

❖ Тамара Павлівна Павленко (дівоче – Пасічник) народилася 7 січня 1940 року в с. Обухів, нині місто Київської області. Хоровий диригент, композитор, педагог, музично-громадська діячка. Заслужена діячка мистецтв України (1999). Закінчила Львівське музичне училище (1962; кл. Н. Колосової), диригентсько-хоровий факультет Київського інституту культури (1976; кл. Л. Поривай). Від 1962 року працює в Білоцерківській школі мистецтв № 1, з 1980 року була завідувачем вокального відділу, нині викладач сольного співу. Серед учнів – А. Попова, І. Персанова, Л. Анісімова, Т. Гусарчук, Л. Крижешевська.

❖ Авторка підручників, програм і методик з музично-теоретичних дисциплін у мистецьких школах, низки навчальних програм, зокрема з музичної літератури, хорового класу, сольфеджіо, сольного співу. Видала низку пісенних збірок: «Материнка» (1995), «За Україну, за її волю, за народ» (1998; співавтор.), «Білоцвіт» (2000), «Веселковий дощ» (2001), «У місті нашім древньому» (2003), «Україна – калиновий край» (2019; усі – Біла Церква) та ін.

❖ Багато пісень створила композиторка Тамара Павленко у співпраці з білоцерківськими поетами: Володимиром Іванцівим, Андрієм Гудимою, Вірою Гутник, Люділою Секач, Майєю Бондар.

❖ Свого часу Тамарою Павленко та Володимиром Іванцівим був створений шедевр української пісенності – «Журавлиний романс». Народна артистка України, солістка Національної філармонії Ганна Захарченко говорила: «Якби Тамара Павленко нічого не створила, окрім «Журавлиного романсу», вже її творчість варта уваги».

За інф. bc-rada.gov.ua

Без терміну давності

Захищаючи рідну Україну, на фронтах війни, в якій російські терористи прагнуть нас знищити, героїчно гинуть славні сини й доньки своєї батьківщини. Нерідко навіть після смерті вони дуже довго повертаються додому. І весь той час їхні рідні переживають пекельний біль: або без жодної надії сподіваються на диво, що їхній захисник живий, або знають жорстоку правду напевно, не маючи рідної могилки, до якої можна було б піти, коли серце не витримує розлуки... В будь-якій ситуації нам потрібно усвідомлювати: злочини, скоєні істотами із-за північно-східного кордону проти кожного життя, яке було ними загублене, не мають терміну давності, за них обов'язково повинна прийти розплата. Вічною мусить бути й наша пам'ять про тих, хто поліг за нашу свободу.

Нещодавно громада отримала звістку, що 28 лютого 2024 року під час виконання бойового завдання в районі Бахмута Донецької області загинув наш земляк, сержант **Дмитро В'ячеславович ГРИЦЕНКО** (1978 року народження), старший стрілець-оператор військової частини А 7298.

А 20 травня 2024 року в районі села Соловйове Покровського району на Донеччині загинув білоцерківець солдат **Сергій Васильович КАЦАЛАП**, який не дожив трохи більше місяця до свого 57-річчя. Солдат воював у гранатометному відділенні взводу вогневої підтримки гранатометної роти військової частини А 7300.

НИЗЬКИЙ УКЛІН ГЕРОЯМ ВИЗВОЛЬНОЇ ВІЙНИ.
ЩІРІ СПІВЧУТТЯ РІДНИМ, ДРУЗЬЯМ,
ПОБРАТИМАМ ПОЛЕГЛИХ ВОЇНІВ.

Три роки як звільнена

«Незламна Київщина» – так організатори назвали захід, що відбувся 2 квітня з нагоди третьої річниці визволення нашої області від окупантів. Аби згадати події тих днів, до Центральної бібліотеки Білої Церкви прийшли представники місцевої влади, громадськості, української та студентської молоді. Про подію розповіли в пресслужбі міської ради.

...Саме в боях за Мощун, Гостомель, Ірпінь та інші міста й села Київщини була визначена доля України та її столиці. Тоді вдалося не просто не пустити російську армію в Київ – тоді всім у світі стало очевидно, якими є українці та що таке пугінська росія. І саме ці населені пункти, а також Буча, Мотижин, Бородянка та інші міста і села півночі Київщини стали синонімами найбільших звірств росіян проти цивільних українців.

До присутніх звернувся **Олександр ТЕРЕЩЕНКОВ** – учасник бойових дій, голова ГО «Реінтеграція+», який брав участь у ліквідації наслідків вторгнення росії на Київщину:

– Як головний архітектор на той час я організовував співпрацю між батальйонами ЗСУ щодо фортифікаційних споруд громади – ми будували блокпости, робили траншеї. Завдяки нашим славетним бригадам – 95-й та 72-й, ворог не зміг пройти вглиб Київщини. А взагалі, Білоцерківська громада була однією з перших, хто долучився до ліквідації наслідків ворожого вторгнення, а це зруйновані будинки, спалені автівки, військова техніка. Тоді в нашому місті були організовані добровільні формування, які виконували різні завдання: спрямовувалися на об'єкти критичної інфраструктури, чергували на оборонних пунктах. Близько 40 людей працювали в Ірпені, Гостомелі, Бучі, Іванкові та інших населених пунктах. Крім того, доставляли воду, харчі, медикаменти, речі першої необхідності жителям, які перебували в окупації. Допомогали також Вишгородській громаді. Всі ми зрозуміли, що українці – це та нація, яку не потрібно вмовляти комусь допомогти. І наша громада переконала в цьому однією з перших.

Далі на стор. 2

Три роки як звільнена

Своїми спогадами про ті події поділився також учасник бойових дій, кандидат філософських наук, доцент кафедри філософських та політичних наук БНАУ, учасник ліквідації наслідків вторгнення рф, **Олександр ЯРМОЛА**. Він наголосив, що кожен з наших земляків був готовий стати на захист, долучатися до волонтерської роботи, а події в Ірпені нагадали село Опитне Донецької області, яке в 2014 році через дії рф також перетворилося з місцини із казковою природою та краєвидами на суцільну руїну:

– Під час перебування в Ірпені та інших містах Київщини ми зробили світлина та відео. Вони вражають тим, з якою жорстокістю війська рф знищували Ірпін, впритул розстрілювали місцеві культурні та релігійні пам'ятки, заклади освіти, не кажучи вже про людей. Про це неможливо забути, і цю пам'ять потрібно передавати наступним поколінням.

Сергій БУРЛАКА – кандидат історичних наук, завідувач сектора краєзнавства відділу інформаційно-краєзнавчої роботи Білоцерківської централізованої бібліотечної системи ім. П. Красножона, учасник ліквідації наслідків нищівних діянь росії, наголосив на важливості збереження пам'яті про події, адже вони швидко забуваються. Розповів про створені спільно з представниками управління культури і туризму БМР відео, на яких зафільмовані перші дні повномасштабного вторгнення, його наслідки в Білій Церкві та містах півночі Київщини – знімали роботу волонтерів, медиків, які надавали допомогу людям після прильотів, роботу комуналь-

них служб... «Саме після звільнення Київщини, 2 квітня 2022 року, світ зрозумів, що українці будуть стояти за свою волю та незалежність до останнього. Деякі держави почали надавати нам допомогу...» – відмітив Сергій Бурлака.

Секретар Білоцерківської міської ради **Володимир ВОВКОТРУБ** розповів, що в ті страшні дні окупації Київщини ніхто точно не міг знати, якими будуть наслідки, але всі усвідомлювали, що потрібно боротися і стояти до кінця:

– Пам'ятаю ті емоції – в усіх був страх. Згадую, як 23 лютого 2022 року говорили, що війни не буде, а 24-го перед моїм будинком розірвався снаряд, зруйнувавши оселю. Страшно було за дітей, за сім'ю, за батьків. Пригадую ті моменти, як стояли на блокпоста, як прискіпливо відстежували номери автомобілів, аби не пропустити диверсантів до міста. Приємно, що в цьому заході беруть участь люди, які звільняли Батьківщину від окупанта. Наше завдання – не забувати про це, зберігати пам'ять та передавати її наступним поколінням.

Учасники заходу переглянули виставку світлин, де задокументовано події тих днів, присвячених визволенню Київщини, відеороботу «Відновлення м. Ірпін», відеоряд «Річниця визволення Київщини».

Тож пам'ятаймо подвиг наших захисників та захисниць, які першими стали на оборону столичної області, а також ту ціну, яку сплатили військові та цивільні, дорослі та діти, які зазнали нелюдських страждань, ставши жертвами російсько-го окупанта. Вічна їм пам'ять...

ДНЯМИ В БІЛОЦЕРКІВСЬКОМУ АКАДЕМІЧНОМУ ЛІЦЕЇ «ВЕКТОР»-ГІМНАЗІЯ №18» ВІДБУЛАСЯ ЗНАКОВА ПОДІЯ: ВПЕРШЕ ЗА 60 РОКІВ РОБОТИ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ТУТ ЗАПРАЦЮВАЛА ВЛАСНА ІДАЛЬНЯ, ЗБУДОВАНА З «НУЛЯ» ТА ОСНАЩЕНА ВІДПОВІДНО ДО ВСІХ ВИМОГ ТА ПОТРЕБ ЛІЦЕЮ.

Нарешті з власною їдальнею!

■ Аби ознайомитися із роботою нової їдальні, до неї завітали секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб, заступник міського голови Катерина Возненко та начальник управління освіти і науки Юрій Петрик.

■ «Раніше в закладі харчування здійснювалося завдяки кейтерингу, адже за всіма державними будівельними вимогами, а також вимогами до загальноосвітніх шкільних закладів, діти мають бути забезпечені гарячим харчуванням, – зазначив під час заходу Володимир Вовкотруб. – Від харчування безпосередньо залежить здоров'я дітей, тому ми доклали зусиль, аби створити тут їдальню, і цей заклад нарешті запрацював. Уперше діти отримують повноцінне харчування з трьох страв. Одночасно можуть їсти близько 100 осіб. Харчування здійснюється під час двох перерв – після третього та після четвертого уроку. Діти задоволені. Працівникам їдальні також все подобається, вона оснащена сучасним обладнанням. Вартість будівництва самої їдальні становила 19 млн грн, облаштування харчоблоку – 6 мільйонів. Їдальня забезпечена повністю новим посудом, витримано процес проходження продуктів, відсутній контакт готових страв та сировини. Тобто фактично працює система HASSP – систематичний підхід до забезпечення безпеки продуктів харчування, заснований на запобіганні появі можливих ризиків».

■ Своїми враженнями про відкриття їдальні поділилася директор ліцею: «Ми так довго цього чекали та всі разом працювали, аби нарешті гаряче харчування стало правдивою історією. Сподіваюся, що багато поколінь будуть згадувати цю важливу справу теплими словами, і наші випускники також будуть радіти, що нарешті 18 школа сама готує собі їжу. Заклад працює з 1963 року, і жодного дня в нас не було гарячого харчування. Були буфети, кейтеринг, ми ходили в ресторан «Радон» – про це, мабуть, знають усі. Але зараз ми харчуємося в своєму приміщенні».

■ Як розповів директор ТОВ «Білоцерківрозгруппторг» Іван Павленко, проєкт будівництва цього об'єкта розпочався у 2021 році, потім у зв'язку з пандемією covid-19 був призупинений, а в середині 2024-го його відновили. І тепер ми вже бачимо результат вдалої співпраці замовника, генпідрядника та проєктанта: «Для їдальні було збудоване абсолютно нове примі-

щення. Особливих труднощів не виникало, ми вклалися в терміни. Всі державно-будівельні норми дотримані, і навіть більше – їдальню облаштовано підйомником, системою 5-кратної вентиляції, передбачене підвальне приміщення тощо».

■ Начальник управління освіти і науки Юрій Петрик зазначив: «У нашій громаді, як і по всій Україні, безоплатно харчуються учні 1-4 класів, але ми маємо певні доручення організувати таке ж харчування з наступного навчального року для учнів

5-6 класів. У цьому закладі діти починають навчатися з 5 класу, оскільки це ліцей. Разом з тим кількість пільгових категорій дітей щодня тільки зростає, і ми також повинні забезпечити їх гарантованим державою правом на харчування. Власна їдальня в цьому закладі – наша багаторічна мрія, яка нині стала реальністю. А ще приміщення їдальні має й інше призначення: раніше діти ходили на фізкультуру через вулицю, а зараз мають змогу отримати доступ до спортивного залу, не виходячи за межі приміщення ліцею. Особливо це важливо в холодну пору року. Тому бажаю всім педагогам, учням та їхнім батькам розділити цю радість і щоб учні харчувалися в задоволення».

■ Приміщення їдальні збудоване за сучасними вимогами і має все необхідне, аби приготувати дітям якісні, корисні обіди. Тепер тут є обідня зала на 160 осіб та кухня для приготування їжі. Також діє гарячий цех, де розміщені конвекційні печі, овочевий та м'ясо-рибний цехи, приміщення з холодильними кімнатами, комора для сухих продуктів, посудомийні машини, стерилізатор для яєць, блендери, тістоміси та інше. Є все – сучасне і нове!

■ Для утилізації сирих відходів керівництво школи спільно з дітьми пропрацювало проєкт, і за рахунок коштів, виручених під час ярмарку, було придбано два компостери на 800 л, за допомогою яких виготовлятиметься компост. На території закладу освіти вже облаштовано клумбу з такого ґрунту.

За інф. bc-rada.gov.ua

Таращанський та Піщаний масиви поєднає велодоріжка

За повідомленням офіційних джерел, наша громада стала переможцем II всеукраїнського відкритого архітектурного конкурсу «ВЕЛОГРОМАДИ» з інфраструктурного облаштування веломаршруту в територіальних громадах 2025 року.

Цьогоріч між громадами-учасницями розгорнулася здорова конкуренція за право безоплатно отримати готову проєктну документацію для облаштування велосипедного маршруту. Кожна заявка була цікавою та унікальною, пропонувалися різні типи веломаршрутів з цікавим трасуванням і обґрунтуваннями, що надає кожній громаді винятковості. Це був непростий вибір для журі конкурсу, яке фахово оцінило всі заявки та за максимальною кількістю балів обрало переможцем за найвищою відповідністю умовам конкурсу Білоцерківську міську територіальну громаду.

Проєкт для участі подавав департамент ЖКГ, і він передбачає сполучення велосмугою двох житлових масивів – Таращанського та Піщаного. Тож очікуємо на реалізацію.

Велосипеди та легкий персональний транспорт набули нового значення у цей складний для країни період. Війна дала величезний поштовх переосмисленню мобільності людей, а також показала вразливість і слабкі сторони традиційного транспортного планування... Велосипед показав себе як надійний транспорт в умовах браку пального, зруйнованої інфраструктури, пошкодженої системи громадського транспорту, нестачі електроенергії, а також – як «транспорт життя» під час евакуації з окупованих територій.

НЕПОВТОРНА ГІЛОЧКА КОНВАЛІЙ У РОСІ

Можливо, тільки й світу, що в нашому погляді... І поки ми помічаємо крихітного павучка на малесенькій квіточці, паморозь на останніх вцілілих листочках, павутинки, вкриті діамантами роси, величну осінню алею, високі небеса над соняшниковим полем, завітчану вишеньку на тлі призахідного сонця та ще мільйони зшитих нашим спогляданням клаптиків здорового світового простора, доти наш світ і живе?.. В усякому разі експозиція фотокартин нашого земляка ЛЕОНІДА ЧУБА «Від весни до весни», що розташувалася у виставковій залі бібліотеки № 5, викликає й такі міркування. Як усе красиве, тендітне, вразливе, але дивовижним чином – вічне. На відміну від нас...

Леонід Миколайович – корінний білоцерківець. Він народився в родині, яка проживала майже по сусідству з нинішньою бібліотекою, що так гостинно прийняла його творчий доробок.

Інженер-будівельник за професією, він змалечку захоплювався і займався фотографією, щиро підтримуваний у цьому мамою. Тож цілком зрозуміло, що цю свою першу персональну фотовиставку із такою символічною назвою автор присвятив своїй матері Любові Василівні, яка мріяла, щоб син став фотографом.

На художніх світлинах Леоніда Чуба, зроблених камерою смартфона (!), – рідна й любя серцю Білоцерківщи-

на з її чарівною, тихою, божественною природою. Знайомлячи усіх, хто завітав на відкриття експозиції з доробком автора, завідувачка виставкової зали Любов Михайлюк слушно зауважила, що багатьох персонажів світлин фотохудожник зміг піймати в кадр, тільки прихилившись низенько до землі. Власне, аби повністю відкрити для себе велич задуму Природи, мабуть, доведеться таки ставати перед нею на коліна... Бо ж очевидно, що людські почуття нині затьмарені війною, а досконалі та прекрасні творіння навколишнього світу, помічені автором, додають нам сил, і віри, й радості. Його фотографії сприймаються як гімн життю... І то не зовсім фігурально – оскільки ця виставка благодійна, всі кошти від продажу картин Леонід Миколайович передасть на підтримку ЗСУ, в лавах яких воюють і його племінники.

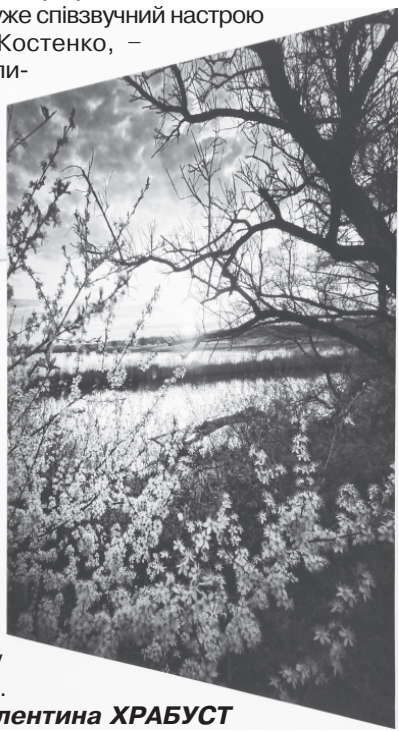
За вкладену в роботу душу, прагнення допомогти воїнам, від яких дійсно залежить щонайменше життя України й цивілізованої Європи, майстрові подякувала

директорка Білоцерківської ЦБС імені Петра Красножона Леся Полішук.

– Фотографія – це портрет світу, створений через призму особистості фотографа, – сказав пан Леонід, перед цим прочитавши дуже співзвучний настрою виставки вірш Ліни Костенко, – і якщо мої роботи викличуть у вас позитивні відчуття, я буду дуже радий. А про те, що цієї мети було досягнуто, свідчили відгуки гостей – багатьох однокласників автора, його рідних, відвідувачів, охочих придбати картини й таким чином долучитися до підтримки наших захисників.

До речі, 95 пейзажів та оригінальних натюрмортів (уже менше) чекають і на вашу гідну участь у шляхетній справі – стати власником красивої та неповторної картини й зробити свій внесок у наближення перемоги.

Валентина ХРАБУСТ

Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з ювілеями своїх колег, які народилися у квітні:
Л.С. Андрусенко, М.А. Байда, Т.Я. Давиденко, Н.І. Єлсакова, Л.А. Олійник, Т.Є. Перевезенцева, Е.В. Токарева, Ю.В. Шульгіна.

Хай все погане відійде,
Хай доля квітне і вірує,
Життя хай щастя лиш несе,
Душа ніколи не сумує.

Міській лікарні №2 – від меценатів з Німеччини

Наша громада, повідомляють офіційні джерела, вчергове отримала гуманітарну допомогу: медичні ліжка та матраци для комунальних лікарень.

Такі ліжка полегшують догляд за пацієнтами та сприяють швидшому одужанню, оскільки вони допомагають розподілити тиск на поверхні тіла пацієнта, запобігаючи виникненню пролежнів. Здатність піднімати верхню частину ліжка також допомагає зменшити симптоми пацієнтам з проблемами дихальних шляхів.

Цей вантаж гуманітарної допомоги став можливий за сприяння Благодійної організації «Надія – дітям Білої Церкви» (місто Росток, керівник Др. Карстен Хаммер), Благодійного фонду «Хоф Шлютер» (місто Люнебург, керівник Андре Новотні) та Міжнародного Благодійного Фонду «Друзі – дітям Чорнобиля» (місто Біла Церква, керівник Микола Дашкевич), які вже багато років спільно працюють на благо жителів нашої громади.

У Білій Церкві розпочався Всеукраїнський турнір з боксу серед молоді

Урочисте відкриття турніру, присвяченого пам'яті льотчика-космонавта Павла Поповича, відвідали голова Київської обласної державної адміністрації Микола Калашник, президент Федерації боксу України Олег Ільченко, срібний призер Олімпійських ігор, чемпіон світу за версією WBO Денис Берінчик, заступник командира «Азова» Святослав «Калина» Паламар та інші почесні гості.

Цього року Київщина гостинно приймає 120 найсильніших молодих боксерів з усієї України. Переможцям змагань будуть присвоєні почесні звання майстрів спорту України, що стане важливим кроком на шляху до професійної кар'єри та міжнародних успіхів.

«Бокс – це школа дисципліни, сили духу і відданості своїй мрії. Українські спортсмени щоразу доводять: незламність та сміливість – це наш національний код. Сьогодні кожен бій засвідчує: майбутнє українського боксу в надійних руках», – наголосив Микола Калашник, вітаючи учасників, тренерів і всіх, хто долучився до цього турніру.

Президент Асоціації боксу Білої Церкви В'ячеслав Бульківський у коментарі журналістам «Еспресо: Біла Церква» зазначив, що цей традиційний для міста турнір є вже 38-м, і вперше він проходить на такому високому організаційному рівні.

«Павло Романович Попович – наш земляк. Саме він та ветеран боксу Іван Федорович Мальцевич започаткували цей турнір. Перший відбувся 1980 року, коли проходили Олімпійські ігри», – розповів В'ячеслав Бульківський.

Для переможців цього року розробили ексклюзивні медалі – іменні, з логотипом Білої Церкви та портретом Павла Поповича, а також великі кубки з фігурами боксерів.

Вл. інф.

Втрачене посвідчення члена родини загиблого військовослужбовця, серія А, № 023215, видане управлінням соціального захисту населення Білоцерківської міської ради 14.04.2023 р. на ім'я Здорик Владислава Анатолійовна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.
Втрачене посвідчення члена родини загиблого військовослужбовця, серія С, № 225850, видане на ім'я Коваль Марія Олександрівна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.
Втрачене посвідчення особи з інвалідністю внаслідок війни, видане на ім'я Булигін Анатолій Анатолійович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.
Втрачений військовий квиток, виданий на ім'я Ляшка Михайла Михайловича, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.
Втрачене посвідчення учасника бойових дій, серія УБД, № 746503, видане на ім'я Якимчука Ярослава Сергійовича, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.

ТОВ АГРОЧЕМПІОН пропонує мінеральні добрива:

- ♦ селітра аміачна – 1250 грн,
- ♦ вапнякова – 900 грн,
- ♦ карбамід – 1350 грн,
- ♦ НПК – 1350 грн.

МОЖЛИВА ДОСТАВКА.

067-522-47-66 Людмила; **067-412-55-44** Олександр.

Приватні об'яви

ПРОДАЮ

✓ Земельну ділянку 14,5 сотки на околиці с. Шкарівки під забудову та ведення домашнього господарства. Ціна договірна. Тел. 067-425-96-61.

✓ Водяні насоси, ящик для інструментів автомобільний, пральну машину, солідол, фанеру, радіоприймач у «Москвич», плитку чеську, драбину, дошки, столи, стільці, столик під телевизор, шифер, 2 листи, оприскувач, каstrулі 4-відрові, шатківницю на 3 ножі, пилку ручну, болти, гайки, шайби, гровери різні. Тел.: 097-629-55-04.

✓ Пральну машину «Агат», 2 тис. грн. Тел.: 6-88-86, 068-28-72-838.

✓ Апарат для приготування картоплі фри; холодильник «Морозко 3м», новий, об'єм 30 дм³, ціни договірні; віконні блоки, по-

фарбовані, засклені, 1,30 x 1,40 – 4 шт., 1,40 x 1,60 – 2 шт., 800 грн кожний; фотозбільшувач, укомплектований, 12 найменувань, 400 грн; балії – велика і мала, виварку; автогенний апарат; шланги 20 м; два редуктори + різак-горілка; шведську стінку-драбину (спортивна); секції паркану, в кожній 20 штахетин, дубовий, фігурний, 20 секцій. Ціни договірні. Тел.: 098-59-35-999.

✓ Погріб 2x3x2,5 м, окремих, у дворі по вул. О. Гончара, 8. Тел.: 096-95-444-69.

✓ Зарядний пристрій, провід мідний 2 мм, великий бронзовий таз, трансформатор «Латер» 9А, 20 А. Тел.:

067-87-27-731.

✓ Комплект постільної білизни полуторний, 100% бавовна. Тел.: 097-550-40-89.

✓ Швейну машинку ножну, з тумбочкою, електрична. Тел.: 097-550-40-89.

✓ Масаажне ліжко «Серагем», електрогрілку «Серагем» (довжина 1,5 м). Тел.: 098-599-85-52 (Людмила Василівна).

✓ Фаркоп до автомобіля «Жигулі». Тел.: 098-10-255-08.

ШУКАЮ НАДОМНУ РОБОТУ

для людини з інвалідністю.

Телефон 050-231-40-27.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний

Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

Нові експозиції

«НЕЗЛАМНІ»

2 квітня, в день 3-ої річниці звільнення Київщини від тимчасової російської окупації, в музеї було презентовано виставку проекту «НЕЗЛАМНІ», створену в рамках міжнародного мистецького руху «Мистецтво через усвідомлення».

Ініціатором проекту став народний художник України, колекціонер, меценат, фотохудожник, громадський діяч, автор багатьох мистецьких проєктів Володимир Козюк, об'єднавши навколо себе талановитих митців: Євгенію Божко, Владислава Задворського, Ольгу Тяжелову й Валерію Кузьменко.

Виставка являє собою серію з 17 картин. Кожна з них – нагадування про те, через що проходять українці та Україна у зв'язку з російською агресією. Ці твори розповідають про звичайних людей, які, попри всі випробування, зберегли свою людяність і віру.

«НА МЕЖІ ТИШІ»

Так називається художня виставка талановитої української художниці Юлії Сатир, яка триватиме в музеї до 3 травня. Її творчість – це міст між минулим і майбутнім, між автентичністю та сучасними тенденціями. Через кольори, символи та композицію вона передає душу України, її історію, силу та красу.

Музей запрошує відвідати виставку «На межі тиші» й поринути у світ глибоких емоцій та мистецьких образів, створених Юлією Сатир.

«КОЛЬОРИ ДУШІ»

Днями була відкрита перша художня виставка Владислави Зінченко під назвою «Кольори душі». Юна художниця тільки починає свій творчий, але вже такий професійний шлях. Дівчинка змалку захоплювалася різними видами творчості. Свій шлях художниці розпочала в 6 років, потрапивши на урок малювання в арт-студію «Світ живопису» до Елеонори Обухової. Нині Влада виставляє свої роботи на аукціони, а виручені кошти передає на потреби Збройних сил України.

Привітати Владиславу з відкриттям виставки завітали почесні гості: наставниця-художниця,

господиня арт-студії «Світ живопису» Елеонора Обухова, начальник управління освіти та науки Юрій Петрик, заступниця директора з виховної роботи Білоцерківської гімназії № 11 Тетяна Суконнік і, звісно ж, батьки, рідні, друзі та близькі.

Зичимо Владиславі невичерпного натхнення, нових творчих здобутків та безмежного успіху на мистецькій дорозі.

За інформацією Білоцерківського краєзнавчого музею

Інформація управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки об'єктів для цілей оренди

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості об'єктів для цілей оренди.

Об'єкти оцінки:

№ п/п	Об'єкт	Площа, м²	Місцезнаходження об'єкта	Балансоутримувач об'єкта
1.	Частина нежитлового приміщення в нежитловій будівлі літ. «А-2» (к. 7, частина кімнати 10)	33,38	Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. Ярослава Мудрого, 22, приміщення 1	Комунальне підприємство Білоцерківської міської ради Будинок урочистих подій
2.	Нежитлове приміщення в житловому будинку літ. А-9	81,6	Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, б-р Олександрійський, 137, приміщення 240	Комунальне підприємство Білоцерківської міської ради житлово-експлуатаційна контора № 1

Дата оцінки: 31.03.2025 р.

Замовник робіт: управління комунальної власності та концесії БМР. Платник робіт: управління комунальної власності та концесії БМР. Очікувана найбільша ціна надання послуг з оцінки: 3500 грн. Строк виконання робіт: не більше 5 календарних днів від дати підписання договору про надання послуг з оцінки майна.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом ФДМУ від 31.12.2015 р. № 2075. До участі в конкурсі допускаються претенденти, які діють на підставі чинних сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності, виданих відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», якими передбачено провадження практичної діяльності з оцінки майна за напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, що відповідають об'єкту оцінки. Вимоги до претендентів для участі в конкурсі (учасників конкурсу) викладені у розділі II Положення. Вимоги до конкурсної документації, порядку її складання, оформлення та подання містяться у Положенні, зокрема у розділах I, II, III, та додатках до нього. Заява про участь у конкурсі з відбору суб'єктів оціночної діяльності, інформація щодо досвіду суб'єкта оціночної діяльності та (або) оцінювачів, які будуть залучені до виконання робіт з оцінки майна та підписання звіту про оцінку майна, інформація про претендента подаються за встановленими в додатках 3 – 5 до Положення формами.

Конкурсна документація подається у запечатаному конверті не пізніше ніж за чотири дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно) за адресою: 09100, Київська обл., м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2. Телефон для довідок: 5-35-31, 5-86-74.

Конкурс відбудеться 28.04.2025 р. об 11.00 в приміщенні управління комунальної власності та концесії БМР за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2.

Руслан ГРЕБЕНЮК, начальник управління комунальної власності та концесії

...Після смерті матері Павлину забрала до себе тітка Тамара – рідна материна сестра. Тітка жила в маленькому провінційному містечку. Крім Павлини, мала трьох своїх дітей. У містечку тітку вважали героїнею за подібний вчинок. Вона ж і до своїх дітей, і до Павлини ставилася стримано-суворо. Чоловік, дядько Василь, називав дружину генералом. І навіть не намагався у чомусь перечити. Павлина добре пам'ятає: тітка один лише раз погладила її по голові. Тоді дівчина мала сильну простуду.

Тітка не тратилася на іграшки для дітей. Треба було годувати, взувати, одягати сім'ю. Для малої Павлини іграшками було небо, хмари, дерева, квіти. Коли тітка Тамара відвела Павлину до першого класу, сказала коротко: «Мої діти двійок не приносять. І ти не повинна».

Сироту вчителі любили і шкодували. Вона ж виявилася здібною ученицею. Особливо припала Павлині до душі французька мова. Навіть учителька Ада Броніславівна (вона була приїжджа) дивувалася, звідки в учениці такі здібності.

Мадам Францію, або просто мадам – так нарік містечковий люд Аду Броніславівну, гарну й не по-тутешньому модну, жінки недолюбливали. Чоловіки мрійливо на неї оглядалися. Старшокласниці хотіли бути схожими на французенку.

Бувало, після уроків мадам залишала Павлину для додаткових занять. Учителі дивувалися: французенка вперше звернула увагу на просту дитину.

А ще Павлина любила малювати. До її зошита залітали чудернацькі хмари, казкові птахи, квіти, яких вона ніколи не бачила.

Тітка Тамара працювала на місцевій швейній фабриці. Шили фартухи, спецівки. Тітка вирішила: після школи Павлина також піде сюди працювати. Її навчання у тітчині плани не входило. Дядько Василь чи не вперше вирішив заперечити дружині: «Бійся Бога, Томко. Навіщо Павлині та фабрика?»

Якось на вулиці тітку зустріла директриса. Похвалила Павлину. І, звичайно, Тамару за чуйне ставлення до сироти. Директриса сказала: Павлина має шанс вступити до інституту. По-перше, здібна. А, по-друге, сирота. Варто над цим поміркувати.

Невідомо, які струни черствого Тамариного серця зачепила директриса, але після цієї розмови тітка промовила: «Підеш до інституту».

Павлина обрала французьку філологію. Її старання й допомога мадам не минули марно. Студентка-сирота була в числі кращих.

Павлина продовжувала малювати. Стіни кімнати у гуртожитку прикрашали її дивовижні птахи. «А кохання ти змогла б намалювати?» – якось запитала, збираючись на побачення, її сусідка по кімнаті. Павлина здвинула плечима.

Залицальників у неї не було. Гарна, розумна, але бідна. Ні модних одяганок, ні грошей на походеньки до кав'ярень. Кохання жило у її мріях. Але воно було якесь невиразне, незрозуміле.

«Пашко, навіщо ти гризеш ту науку? – запитували одногрупниці. – Все одно підеш працювати в якусь периферійну школу». «А хіба в провінції діти гірші?» – відповідала. Павлина пригадувала Аду Броніславівну. Красуня, модниця, а працювала в маленькому містечку. Місцеві пліткарки казали, що мадам втекла на край світу від нещасливо-го кохання. У провінції пари не знайшла. Та й не шукала. Вісім років жила замкненим, таємничим життям. А потім повернулася у своє велике місто.

«Павлино, хочеш якусь копійку заробити? Треба перекладача. Терміново. Французи приїхали. У бізнесових справах. Перекладач, який підпрацює на фірмі, захворів. Погоджуйся», – попросив староста групи.

Іноземці не йняли віри, що з Францією, крім знання мови, Павлина нічого спільного не має. Керівник фірми був уже не проти запропонувати дівчині роботу. І він буває у Франції в справах. І до нього французи приїжджають. А ще документація... З таким перекладачем працювати за щастя. Ось так, випадково, звалася на Павлину вакансія, пристойна платня і можливість побачити Францію. Дядько Василь на те мовив: «Сироті Бог допомагає». А тітка додала: «Сестра була б рада».

Із Франції Павлина завжди привозила малюнки. Шефові вони подобалися. Навіть один у кабінеті повісив.

Якось вирішила: після чергового відрядження знайде Аду Броніславівну. Подарує свою картину, яку назвала «Мадам Франція». Вона повинна подякувати своїй вчительці...
... – Ваш ангел сумний. Чому?
– Не знаю, – відповіла, не задумуючись. І знітилася. Незнайомець усміхався, розглядаючи її творіння.
– Ви художниця?
– Ні. Я тут у справах. Живу в іншій країні.

Він на мить задумався.
– В іншій країні? Але ваша французька чудова. Як і ваші картини. Незнайомець на ім'я Даніель розглядав картину, на якій двоє ангелат, тримаючись за руки, злітали з вежі в небо.
– Вашим шанувальникам сподобаються картини. І я – один із них.
– Я пишу їх для себе. І для друзів. Виберіть собі картину. Яку бажаєте.

Здивований щедрістю мадемуазель з чужої країни, Даніель вибрав картину з двома ангелятками. Провів Павлину до готелю. А наступного надвечір'я молодий чоловік очікував її в невеличкій кав'ярні.

Завтра їй повертатися додому. Даніель попросив дозволу зателефонувати.
...Увечері Павлинина мобілка озвалася голосом Даніеля.
– Я телефоную з цього місця, де ми зустрілися. Хотів би купити квиток, щоб полетіти до вашої країни. Побачити вас. Чому ви мовчите?

– Ми зовсім мало знайомі.
– О, я щодня розмовляю з вашими ангелами.
– І що вони вам сказали?
– Просять, щоб я вас не загубив...

Ольга ЧОРНА

Сайт Snopik ua	П'ятниця, 11.04 ніч -2 день +3	Субота, 12.04 ніч +2 день +5	Неділя, 13.04 ніч +2 день +12	Понеділок, 14.04 ніч +5 день +15	Вівторок, 15.04 ніч +8 день +17	Середа, 16.04 ніч +9 день +19	Четвер, 17.04 ніч +8 день +19
----------------------	---	---	--	---	--	--	--

Важко стати кимось, якщо не знаєш ким бути.

Засновник:
ПП "Редакція газети
"Громадська думка"
Редактор **Валентина Храбуст**

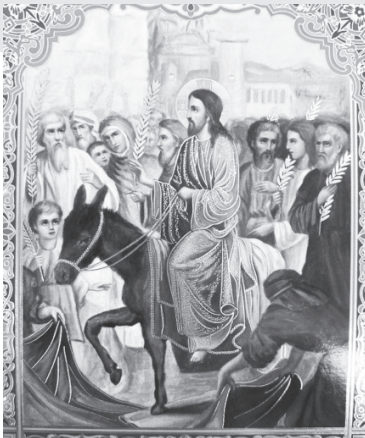
Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ "Білоцерківдрук",
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 043348510000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.

Вхід Господній в Єрусалим

13 квітня

◆ В останню неділю перед Христовим Воскресінням Православна Церква святкує Вхід Господній в Єрусалим. Про цю подію розповідають у своїх Євангеліях всі чотири євангелісти. Цей день також називається Неділею Вайї (з грецької вайї – листя пальми), а в нашій традиції – Вербною Неділею.

◆ У давнину на Сході був звичай: зустрічати царя-переможця пальмовими гілками. Саме так зустрів Єрусалим Христа, почувши звістку про Його дива та про чудесне воскресіння Лазаря чотириденного. В Україні замість пальм віряни тримають у руках гілки верби – дерева, яке в нас розпускається раніше за інші. Отже, збулося стародавнє пророцтво про те, що майбутній Месія, як цар, в'їде в Святий Град на молодому віслюкові, який, на відміну від бойового коня, є символом миру, покірливості та смиренності.

◆ ...За шість днів до Пасхи прийшов Ісус у Віфанію. Друзі Спасителя – Лазар, Марфа і Марія – приготували тут йому вечерю в своєму будинку. Марія, узявши дорогоцінне миро, помазала ноги Ісуса і витерла їх своїм волоссям (на Сході був звичай мазити почесних гостей миром).

Юда Іскаріотський теж був присутній на цій вечері.

◆ Натоппи прочан, які йшли до Єрусалиму на свято Пасхи так само, як і Ісус, дізнавшись, що Він перебуває у Віфанії, зайшли туди, щоб подивитися і послухати Його, а також і для того, щоб побачити воскреслого Лазаря, бо слава про диво вже облетіла околиці міста. Багато людей, побачивши Лазаря живим, увірували в Ісуса. Засліплені злобою, старійшини і представники синаєдріону вирішили вбити і Його, і воскреслого Лазаря, щоб стерти навіть сліди див Ісусових.

◆ На другий день після суботи Господь пішов у Єрусалим. Багато людей взяли пальмове віття і пішли назустріч Спасителю. Всі кричали: «Осанна сину Давидовому! Благословен Грядий во ім'я Господнє! Осанна в Вишніх!»

◆ Ісус, сівши на осла, їхав дорогою, встеленою пальмовими гілками й одягом людей. В євреїв був звичай: царі та переможці в'їжджали в Єрусалим на конях або ослах, і народ урочистими криками з пальмовими гілками в руках зустрівав їх. Виконуючи пророцтва Старого Заповіту, Христос таким же урочистим чином в'їжджав у Єрусалим, але не як Цар земний або переможець у війні, а як Цар, Царство Якого не від світу цього, як Переможець гріха і смерті.

ОЛАДКИ З М'ЯСОМ

Фарш – 250 г, кефір – 200 мл, яйце – 1 шт., сіль – 1/2 ч. л., цибуля – 1 шт., зубчик часнику, борошно – 5 ст. л. (може знадобитися трохи більше), розпушувач – 10 г.

Фарш змішуємо з кефіром та яйцем.

Додаємо подрібнені блендером цибулю й часник, сіль. Висипаємо у масу просіяне борошно, розпушувач і вимішуємо тісто.

Обсмажуємо оладки на сковорідці під кришкою у невеликій кількості олії.

ОВЕН. Зірки обіцяють нові можливості для самовираження та реалізації ідей. Спробуйте знайти час для відпочинку. Вихідні – чудова нагода для спілкування з близькими.

ТЕЛЕЦЬ. Тиждень сприятливий для того, щоб зосередитися на фінансах. Варто звернути увагу на емоційний баланс. У вихідні відновіть свої сили.

БЛИЗНЮКИ. Зірки підтримають у всіх починаннях, пов'язаних з розвитком кар'єри. Зможете завести нові знайомства.

РАК. З'являться можливості для розвитку. Зірки радять звернути увагу на своє здоров'я, а також обіцяють гармонію в стосунках з іншими людьми.

ЛЕВ. Будете в центрі уваги. Але вам вдасться зберегти спокій. Вихідні – гарний час для сімейних заходів.

ДІВА. Тиждень сприятливий для роботи та професійних досягнень. Зможете реалізувати деякі важливі проекти. Проте будьте уважні до дрібних деталей, щоб уникнути непередбачуваних ситуацій.

ТЕРЕЗИ. Зосередьтеся на власних цілях. Можливі зміни в особистому житті, які змусять вас переосмислити деякі важливі питання. Вихідні – для подорожей.

СКОРПІОН. Тиждень сприятливий для вирішення фінансових питань і для роботи з іншими людьми. З'явиться можливість розібратися з давно накопиченими проблемами. Вихідні – для відновлення емоційної рівноваги.

СТРІЛЕЦЬ. Варто зосередитися на професійних справах. Будьте обережними з інформацією, яку отримуєте. Вихідні обіцяють зустрічі з родиною або друзями.

КОЗЕРІГ. Ймовірно, отримаєте можливість для навчання або подорожі. Виклики, які з'являться, зможете успішно подолати. Вихідні – ідеальний час для відновлення внутрішніх сил.

ВОДОЛІЙ. Очікується успіх у фінансових питаннях. Зосередьтеся на довгострокових цілях. Можливі зміни в особистих стосунках.

РИБИ. Тиждень подарує можливості для особистісного розвитку. Варто звернути увагу на професійну діяльність і не дозволяти емоціям впливати на роботу.